

[Svend Auken]

der giver flest unge en ordentlig uddannelse, hvad jeg også synes er positivt.

Alt det synes jeg er fair, men så forstår jeg ikke, at der pludselig er tale om et afgørende gennembrud, når den nye regering kommer med noget, der er langt, langt svagere end det, som hr. Ole Vig Jensen og hans parti følte var for svagt. Det forstår jeg ikke, for der er jo tale om en svækkelse, en forringelse.

Jeg vil gerne over for hr. Ole Vig Jensen nævne det punkt, jeg mener næsten er den største forringelse. At følge indenrigsministerens og undervisningsministerens tankegang om at spare penge på de kommunale forpligtelser betyder, at ethvert arbejde til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden går i stå i hundreder af landets kommuner. Ophæver man lokalsamfundets forpligtelse til virkelig at gøre en indsats, er det en svækkelse af hele indsatsen, ikke mindst i forhold til de svage unge.

Det var begrundelsen for min overraskelse over, at hr. Ole Vig Jensen ville rose denne redegørelse. Her var der et sted, hvor man i god pagt med, hvad man tidligere har sagt, kunne have markeret et ordentligt radikalt standpunkt.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Nu skal træerne jo ikke vokse ind i himlen, heller ikke for denne regering, og derfor vil jeg alligevel citere, hvad jeg sagde om gennembruddet.

Det var i tilslutning til den dagsorden, vi fik vedtaget i folketinget den 22. november. Den gav kun regeringen 3 måneder til at fremlægge en plan – sagde jeg – der på afgørende måde kunne sikre et gennembrud i bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Så har jeg om planen sagt – det kan jeg såmænd også citere, men nu skal jeg, da det er korte bemærkninger, spare det, for det kan jo læses – at den faktisk var konstruktiv og operativ, for nu at tage to ord. Jeg mener faktisk, at et par af de socialdemokratiske ordførere tog lignende begreber i deres mund, da de karakteriserede den.

Jeg skal ikke forklejne den indsats, tidligere socialdemokratiske regeringer og det radikale venstre i øvrigt i fællesskab har gjort. Vi

arbejdede under sværere forhold – det vil hr. Svend Auken kunne huske.

Men det, jeg gerne ville pointere i forbindelse med denne redegørelse, er altså, at den lægger vægten på det, som er det helt afgørende, når det gælder den særlige indsats over for de unge, nemlig uddannelsessiden. Det er ad den vej jeg mener – og det har jeg allerede sagt – vi giver de unge de bedst mulige betingelser for at gå ind i voksentilværelsen. Her er forskellen, her vil jeg gerne være med til at satse midlerne stærkest muligt. Det synes jeg vi skulle have gjort stærkere på et tidligere tidspunkt. Men det var som sagt ikke mig, der gav anledning til de kritiske bemærkninger, det var hr. Svend Auken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Forespørgsel nr. F 16:*

Forespørgsel til undervisningsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give angående mangelen på lære- og praktikpladser, og hvad agter regeringen at foretage for at afhjælpe denne mangel?«

Af Nørgaard Sørensen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 1/2 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/2 83).

Begrundelse

Nørgaard Sørensen (S):

Vi har nu allerede diskuteret godkendelseskriterier, kvoteringsordninger, forpligtende ordninger for virksomheder, og vi har også kunnet konstatere, at der, hvad angår lære- og praktikpladser, er ganske store meningsforskelle med hensyn til, hvordan vi skal løse dette største problem eller den største flaskehals i vort uddannelsessystem. Men vi kan ikke sige andet, end at vi har haft debatten, og derfor synes jeg ikke, vi skal følge det op nu med en yderligere debat om dette specielle spørgsmål, men afvente det udvalgsarbejde, hvor vores forslag, som det er indeholdt i vores ungdomsgarantiforslag, vil komme til diskussion og til forhandling sammen med forhåbentlig andre forslag og udspil fra andre partier og fra regeringen.

Besvarelse